

kan jo først ses, naar Regnskabet aflægges. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at ifølge Jernbaneloven maatte der, det foreliggende Finanslovsforslag medregnet, allerede være bevilget i alt $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Statsbaneanlæg, men naar det, som er bevilget paa det foreliggende Finanslovsforslag, medtages, nemlig 1 Mill. Kr., er der kun søgt bevilget i alt 4 Mill. Kr. Jeg har været klar over, at saa længe man kun havde at gøre med den Bevilling, som var kalkuleret til Dobbeltsporet over Fyn, nyttede det ikke at rejse Krav udefra om, at der skulde tages Hensyn til andre Statsbaneanlæg. Jeg tror ikke, det kan eller bør opretholdes, at man ikke maa fremme et Statsbaneanlæg, førend et andet er færdigt, det har heller ikke været Lovens Forudsætning, og det vilde ogsaa være ganske urimeligt, om det var saaledes, men i hvert Fald var det et Hensyn, som med en vis Vægt kunde anføres mod nye Krav. Men nu stiller Forholdet sig jo anderledes. Hvis de Bevillinger, som Lovens af 27. Maj 1908 forudsætter, vare blevne givne, vilde det have været et Beløb af $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr., idet de Beløb, som ikke vare brugte i det ene Finansaar, maatte overføres til det følgende. Nu vil jeg gerne rette den bestemte Opfordring til Trafikministeren, at han drager Omsorg for — idet vi se bort fra de 7 Mill. Kr., som ere kalkulerede til Dobbeltsporet —, at der paa det foreliggende Finanslovsforslag i hvert Fald bliver optaget en Bevilling paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Forarbejder vedrørende andre Statsbaneanlæg, og da selvfølgelig, saaledes som Lovens forudsætter, til Statsbaneanlægget Vejle—Herning. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at man virkelig maa imødekomme det Krav.

Jeg synes, det er berettiget, lige saavel som jeg synes, at det er aldeles urimeligt, at der heller ikke paa det foreliggende Finanslovsforslag er foreslaaet mere end $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Privatbaneanlæg. Her maa jeg spørge den højtærede Trafikminister, hvorledes det forholder sig med Koncessioner til Privatbaneanlæg, om der ikke for at imødekomme de Andragender, der ere indkomne, vilde være tilstrækkelig Brug for hele det Beløb, Jernbaneloven forudsætter til Privatbaneanlæg, nemlig 1 Mill. Kr. Det har forundret mig, at de foregaaende Dages Talere ikke ere komne ind paa

dette. Jeg vil haabe, jeg ikke staa som en enlig Talsmand for de mange Ønsker fra de mange interesserede Egne, som virkelig med Bekymring se hen til, om det er Meningen, at man fra Lovgivningsmagtens og Regeringens Side vil trække det ud. Thi medens Lovens forudsætter, at Statsbaneanlægene skulle være udførte i Løbet af 14—15 Aar og Privatbaneanlægene i Løbet af 20—22 Aar, vilde dette medføre, at Statsbaneanlægene kunne være i en 30 Aar og de private Baneanlæg i 40 Aar. Jeg kan ikke se rettere end, at Befolkningen maa gentage, hvad jeg nævnede var sagt fra Konseilspræsidenten og Finansministeren, at Lov er Lov, og hvad der er vedtaget ogsaa i den Retning, det maa Befolkningen i de forskellige Egne have berettiget Krav paa at se fyldestgjort i Løbet af den Tid, som virkelig var Lovens Forudsætning.

Jeg skal overfor den højtærede Finansminister ikke gøre større Krav end højst nødvendigt paa, at Statskassen lukkes op. Jeg ser meget vel de finansielle Vanskeligheder, men de nødvendige Krav og de Krav, som staa som Lovens Forudsætning, dem mener jeg ogsaa bestemt, man maa imødekomme. Jeg maa endvidere gøre opmærksom paa, at finansielt set have disse Krav ogsaa en vis Berettigelse. Ved Statslaanet blev det udtrykkeligt fremhævet, at det ogsaa var med Jernbaneanlægene for Øje, man gik til et saadant Statslaan, og derfor kan jeg ikke andet end saa indtrængende som muligt stille det Krav, og jeg vil haabe, at den højtærede Trafikminister virkelig vil sætte alt, hvad han formaar, ind paa, at det efter min Mening fuldkomment berettigede Krav fra Befolkningens Side maa ske Fyldest.

Jeg vender mig dernæst til den højtærede Landbrugsminister. I de foregaaende Dages Forhandlinger er gentagne Gange baade Jordspørgsmaalet og Spørgsmaalet om Statshusmændene blevne rejste. Jordspørgsmaalet har, forekommer det mig, kun teoretisk Interesse for Øjeblikket, og det skal jeg derfor ikke opholde mig ved. Andledes er det med Spørgsmaalet om Statshusmændene. Det er interessant, og det forekommer mig at være et glædeligt Tidens Tegn, at der efter den